

2. påskedag 2019, Asbjørn Hjorthaug (ELBK)

Tekster: Salme 16; Job 19:23-27; Apgj 10:34-43; Luk 24:13-35; II Joh 20: 11-18

«Jeg har sett Herren!»

Det er en kvinne, Maria Magdalena, som avlegger rapport til Jesu disipler, etter å ha møtt Jesus selv i hagen utenfor den tomme graven. Hun gråter. Bøyer seg framover og ser at graven er tom. To engler sitter der inne, en sittende på det stedet der Jesus lå med hodet og den andre på stedet ved fotenden. De spør hvorfor Maria gråter og hun svarer: «*De har tatt Herren min bort, og jeg vet ikke hvor de har lagt ham.*». Så hører hun en mann si navnet hennes, «*Maria*», hun tror det er gartneren, snur seg og kjenner igjen Jesus. «*Rabbuni*», mester, bryter hun ut. Jesus ber henne gå til disiplene og fortelle at han vil stige opp til himmelen, opp til sin Far og deres Far, opp til hans Gud som er deres Gud. Troen og vissheten om at Jesus Kristus er oppstått fra graven, vender sorg til glede og bekjennelse. På Jesu oppdrag vender hun tilbake til disiplene og roper ut «*Jeg har sett Herren*». Jeg har sett Jesus, han er Herren! Dette er troens sanne bekjennelse som Peter uttrykte det: «*Du er Messias den levende Guds sønn*».

«Han så og trodde.» Joh 20,8

Det er Johannes som sammen med Peter løper til graven. De har fått melding om at det har skjedd noe forferdelig. Jesus er borte fra graven. Da står det om Johannes: «*Da gikk den andre disippelen også inn, han som var kommet først til graven. Han så og trodde.*» Joh. 20,8

Hva var det han så og trodde? Han så den tomme graven med likklærne liggende sammenrullet. Neste vers forklarer mer: «*Fram til da hadde de ikke forstått det Skriften sier, at han måtte stå opp fra de døde.*» Joh. 20,9 Det er tydelig at dette gjelder de begge to. Det står om Peter at han var «*fyldt av undring over det som hadde hendt.*» Luk 24,12. Nå fikk Den hellige Ånd levendegjort ordet for dem. Nå fikk de åpenbart hva Jesus selv har fortalt dem og at dette var oppfyllelse av Skriftene de kjente så godt.

Slik arbeider Den hellige Ånd. I tre år har de gått sammen med esternes Mester. Nå var tiden inne til å få åpenbart den store hemmeligheten med Jesu død og oppstandelse. Det gjelder å ha tålmodighet og la Ordet få tid til å virke. Troen er en gave fra Gud, og det har han som bestemmer tid og sted. Vi kan bare så ut ordet, så spirer det når Gud vil. Godt å tenke på at Gud har kontroll med sitt ord som aldri vender tomt tilbake og skaper liv.

«- de kjente ham igjen.» Luk 24,31

«*Samme dag var to disipler på vei til en landsby som heter Emmaus, seksti stadier fra Jerusalem, og de snakket om alt det som var skjedd.*» Luk 24,13f. De var urolige, usikre og ryktene tilsa at graven var tom og at Jesus lever. De var viss på at han var en profet utsendt av Gud, men siden han ble tatt til fange og korsfestet var alt håp ute om at han skulle befri Israel. Dette forteller de til Jesus som vandrer med dem, men de kjente han ikke. Jesus begynner så å forklare Skriftene for dem. «*Måtte ikke Messias lide dette og så gå inn til sin herlighet?*» Og han begynte å utlegge for dem det som står om ham i alle skriftene, helt fra Moses av og hos alle profetene.» Luk 24. Så etter at han ble med inn til et måltid mat og han hadde velsignet maten, kjente de ham igjen. Da står det så klargjørende: «*Brant ikke hjertet i oss da han talte til oss på veien og åpnet skriftene for oss?*» Luk 24,32. Guds ord er Ånd og liv. Det er virksomt skaperord og her bor Den hellige Ånd. Nå ble øynene, troens blick, åpnet for dem og de så alt i sin sammenheng. Skal du forstå skriften, må den åpnebres for deg. Vi kan ikke forstå det av oss selv. De kjente igjen Jesus via Guds ord. Vi er ikke den samme situasjon at vi har Jesus fysisk ved vår side som forklarer oss evangeliet, men vi har Guds ord og han bor i ordet. Ved å bruke ordet så vil Ånden klargjøre alt for deg. Når du er i nød over dine synder, kjemper med å strekke til, alt synes vanskelig, så kommer Jesus til deg gjennom ordet og viser deg at hovedårsaken til at han døde på korset var fordi du ikke får det til. Her ligger den store hemmeligheten at Jesu verk er for de mislykkede. Troen er å klynge seg til Jesus fordi han har kjøpt deg fri, alt som skjer langfredagen og påskedagen er for din og min skyld. «*Da ble øynene deres åpnet, så de kjente ham igjen.*» Luk 24,31. Dette hadde de ikke kommet på av seg selv, det var en hemmelighet de fikk åpenbart eller avslørt av Jesus selv. Slik er det å bli født på ny. Gjennom hele kristenlivet styrker Gud troen i oss ved å åpne seg i Skriften for oss.

"Herren er virkelig stått opp.» Luk 24,34

Herren Jesus er virkelig oppstanden. Nå er det de 11 disiplene som er samlet og møter de to Emmausvandrerne med dette gledens budskap. «*Herren er virkelig stått opp og har vist seg for Simon.*» De får bekreftet det de allerede vet. De har selv møtt den korsfestede og oppstandne frelser. Så er det Simon Peter som får spesiell oppmerksomhet. Engelen sier til Mari Magdalena: «*Men gå og si til disiplene hans og til Peter: Han går i forveien for dere til Galilea. Der skal dere få se ham, slik som han sa dere.*» Hvor Peter blant alle de andre 11 som var igjen? Jesus har omsorg for Peter. Han er i en helt spesiell situasjon etter sitt

svik og fornektelsen av Jesus. Paulus er også der da han sier: «og at han viste seg for Kefas og deretter for de tolv.» 1 Kor 15,5. Litt seinere ved Tiberiassjøen var disiplene og Peter ute og fisket. De fikk først ingen ting. Så fikk de et nytt råd om å kaste ut garnet på den andre siden og da fikk de mye fisk. Så sier Johannes til Peter: "Det er Herren." «Da Simon Peter hørte at det var Herren, bandt han kappen om seg - den hadde han tatt av - og kastet seg i sjøen.»

Peter hadde det travelt med å møte Jesus. Han hadde ikke tid til å vente på at båten la til land. Her får vi en fin sjelesørgerisk samtale mellom Jesus og Peter der Jesus spør tre ganger: "Simon, sønn av Johannes, elsker du meg mer enn disse?" og Peter svarer tre ganger: "Herre, du vet alt. Du vet at jeg har deg kjær." Slik er Jesus. Han tar seg av sine ofte når de er mest sårbare og trenger det mest. Ser du hvilken omsorg Peter får? Husker du lignelsen om Jesus som går ut og leter etter det ene fortapte får? Hør: Jesus bryr seg om deg, har omsorg med deg særlig når du trenger det som mest. Han slipper deg ikke, han passer på deg og fører deg trygt fram til de grønne marker og hvilens vann. Akkurat slik han gjør med Peter. «Kall på meg på nødens dag, så vil jeg utfri deg og du skal prise meg» sier Herren Gud til deg.

«Fred være med dere!» Luk 24,36

Jesus møter disiplene bak stengte dører. Forvirrede og urolig av hva som nå skjer. Noen sier han har stått opp av graven, noen sier at liket er fjernet. Hva nå med deres situasjon?

Så står han der. Han kommer ikke med formanende eller sinte ord. Han kommer ikke med lovens hammer og anklager dem for å være lite trolige han kommer med et fredssønske, han kommer med avløsningen. «Fred være med dere», syndenes deres er tilgitt. Verket er fullført, frykt ikke.

For et ord til fortvilte og engstelige mennesker. Dette er et budskap for vår tids rastløse mennesker.

Slik det var for mennesker på Jesu tid. Jesus ser utover Jerusalem og gråter. «Jerusalem, Jerusalem, du som slår profetene i hjel og steiner dem som er sendt til deg! Hvor ofte ville jeg ikke samle barna dine som en høne samler kyllingene under vingene sine. Men dere ville ikke.» Luk 13,34

Jesus tvinger ingen. «For jeg vet hvilke tanker jeg har med dere, sier Herren, fredstanker og ikke ulykkestanker. Jeg vil gi dere fremtid og håp. Når dere kaller på meg og kommer for å be til meg, vil jeg høre på dere. Dere skal søke meg, og dere skal finne meg. Når dere søker meg av et helt hjerte, lar jeg dere finne meg, sier Herren.» Jer. 29,11-14

«Salige er de som ikke ser, og likevel tror.»

Det er Jesu ord til tvileren Thomas. Han som ikke kunne tro på oppstandelsen før han fikk se og kjenne på Jesus. Jesus støter han ikke fra seg. Han lar han få kjenne på arrene i siden og i hendene og Thomas bryter ut «Min Herre og min Gud.» Det er da Jesus kommer med den vennlige formaningen til Thomas: "Fordi du har sett meg, tror du. Salige er de som ikke ser, og likevel tror." Vel ser vi ikke Jesus slik disiplene og kvinnene fikk se ham. Han er faret opp til himmelen og sitter ved Faderens høyre hånd. Men vi har ham i sitt ord og sakrament. Her er han nær oss. I nattverden i brødets og vinen skikkelse er han ett med oss.

Det er viktig å søke Kristus og sannheten om han der han er å finne, i Ordet. «Men den rettferdigheten som kommer av tro, sier: Tenk ikke med deg selv: Hvem skal fare opp til himmelen? – det vil si for å hente Kristus ned – eller: Hvem skal stige ned i avgrunnen? – det vil si for å hente Kristus opp fra de døde. Men hva sier den? Ordet er deg nær, i din munn og i ditt hjerte. Dette er troens ord, det som vi forkynner. For hvis du med din munn bekjenner at Jesus er Herre, og i ditt hjerte tror at Gud har oppreist ham fra de døde, da skal du bli frelst.» Rom 10,6-9 Du som tror det som er skrevet om han, du er salig. Når alt er mørkt og du ikke ser noen utvei, kan du likevel åpne din Bibel og lese hva Gud sier om deg. Han kaller deg for sitt barn. Hold fast ved det. Det viktigste er hva som skjer i Guds hjerte. Det er det avgjørende. Han er fornøyd med Jesu liv og død og reiste han opp fra graven. Han erklærer alle som tror for sine barn på dette grunnlag. Da er det helt irrelevant hva du selv føler i ditt hjerte. Gud reiser meg opp av graven med Kristus i oppstandelsen. Jesu verk er fullført og jeg er rettferdig for Gud. Dette er nok for tid og salighet. Vår tro står og faller med oppstandelsen fra det døde. Så apostlene har vært svært nøye med å få nedskrevet alt som kan underbygge at Jesus virkelig har stått opp. Dette fordi den onde vil sette alle krefter inn på å fornekte dette. Dette slås fast gjentatte ganger som en historisk kjensgjerning.

*Jesus Kristus er oppstanden!
Det er påskedagens bud.
Juble, kristne, med hinannen,
underet er skjedd av Gud!
Villig gav sitt liv han hen,
veldig tok han det igjen.
Bort da med langfredagssorgen!
Signe Gud vår påskemorgen!*